Socialt medie som talerør for aktivisme

Af: Catharina Leth
og Stine Juul

Vejleder:
Kim Sanholdt

5. Januar 2022
Anslag: 70.546

HumTek E21
Roskilde Universitet

V2124809673

Abstract

This project aims to study the field of a certain movement as a reaction to the ban of crop tops at a primary school in Denmark. Furthermore, with a focus on how a certain feminist uses a social media platform to join and contribute to the movement while communicating, increasing awareness, and starting debates about the ban of crop tops.

There will, with a reflection of the possibilities for participation in and knowledge gathering from the social platform, be an analysis and discussion of how the feminist participates in the debate and communicates her urge to breach with the dominating discourses. Furthermore, the project introduces the field of postmodern feminism with specific theory from Donna Haraway and Judith Butler which will be applied through a discursive approach, to understand the dominating discourses surrounding the specific debate.

Throughout the project it has been discovered that the feminist did not only participate in the debate but was also a central part of the movement which got national attention, where she showed solidarity towards the students who were affected by the ban and enlighten others to see the dominating discourse which reproduces history and the Patriarchate.

Despite this discovery it cannot be said for certain that the feminist had a final saying in the debate or that her participation brought any changed to the dominating discourse in the society. The board of directors at the primary school withdrew the ban, but it has not been possible to conclude if the massive national attention to the debate and the movement had any saying in this matter.

Indholdsfortegnelse

1. Begrebsafklaring **1**

2. Indledning **2**

2.1. Problemformulering *4*

3. Semesterbinding **5**

4. Teori **5**

4.1. Feminisme *5*

4.2. Socialt medie som teknologi *9*

5. Afgrænsning **11**

6. Metode **11**

7. Analyse **13**

8. Diskussion **20**

9. Konklusion **25**

Litteraturliste **26**

1. Begrebsafklaring

Dette afsnit vil afklare, hvordan følgende begreber forstås og vil blive anvendt i projektrapporten.

Awareness: Anvendes og forstås ved, at der skabes bevidsthed om noget.

Emoji: Anvendes om virtuelle visuelle reaktioner og små tegninger, som anvendes på sociale medier.

Influencer: Herved forstås en person, der bruger sit netværk af følgere på diverse sociale medier til at influentere sine følgere og sprede alt fra budskaber til produkter, brands, viden og meget mere. En influencer kan, i nogle tilfælde, i forvejen være en kendt person, men dette er ikke altid tilfældet og heller ikke en nødvendighed. En influencer bruger sit sociale netværk og har helt eller delvist dette som sit erhverv, hvor personen kreerer indhold mod betaling fra virksomheder. Instagrammer kan også forstås som et andet ord for influencer.

Instagrammer: Herved forstås en person, der har en profil på det sociale netværk Instagram, hvor der deles indhold. Derudover interagerer personen med andre brugere gennem platformen via dens mange funktioner. I nogle tilfælde kan en instagrammer også betegnes som en, der lever af at drive sin profil eller virksomhed på mediet.

Mavebluse: Forstås også som crop top, hvilket betegner en beklædningsgenstand, der stumper på maven og viser nogle centimeter af maveskindet.

Mediestorm: Beskriver en omsiggribende opmærksomhed for et specifikt emne eller en debat på/i blandt andet sociale- og nyhedsmedier.

Movement: Forstås som en større social bevægelse eller gruppering, der fokuserer på politiske, samfundsmæssige eller sociale problemer.

Patriarkatet: Et begreb, som dækker over den samfundsforståelse, at manden er magthaveren og dermed er højere og bedre stillet end kvinden.

Post: Herved forstås et opslag på et socialt medie. 'At poste' er den handling, som en bruger på et socialt medie gør, når et opslag lægges op og deles på medieplatformen.

2. Indledning

Aktivismen har fået plads på de sociale medier - der er skabt netværk, fællesskaber og fora, hvor opslag, debatter og movements med alt fra menneskerettigheder til klima og feminisme giver anledning til diskussioner, meninger, delinger og meget mere.
Sociale medier har gjort det muligt at deltage i movements og debatter, som nødvendigvis ikke har været tilgængeligt, hvis det aktivistiske budskab fx. skulle spredes med demostrationsskilte på gaden. Teknologiens mange muligheder for opløsningen af tid og sted giver den enkelte mulighed for at deltage i og tilegne sig kendskab til flere debatter. Hashtags har muliggjort, at movements og debatter har fået et større og bredere publikum, da disse, i flere tilfælde, er blevet delt globalt. Hashtags for aktivistiske movements har gjort det muligt for den enkelte at deltage i og have en mening om debatter eller konflikter, der udspiller sig på den anden side af verden. De har muliggjort, at specifikke emner og problematikker har fået mere opmærksomhed og i større grad er blevet gjort kendskab til (Jensen & Tække, 2018). Et eksempel på dette er det movement, der er og har været under hashtagget #FreeBritney, hvilket er en god indikation på, hvordan et socialt medie kan være et altafgørende element i et movement. På Instagram blev hashtagget brugt til at skabe opmærksomhed omkring situationen for Britney Spears' 'conservatorship', altså den juridiske aftale, der i 2008 blev lavet, hvor Britneys far fungerede som værge for hende og havde myndighed over en lang række beslutninger, som kunne tages på vegne af hende. Hendes fans brugte hashtagget til at udbrede og skabe opmærksomhed for situationen og Britneys mistrivsel under denne juridiske aftale, hvilket i 2021 resulterede i, at Britneys far blev fjernet som 'conservator', hvorefter hun begyndte at udtale sig om situationen og de betingelser, hun har levet under de sidste mange år.

Det er ikke kun #FreeBritney movementet, der var centreret om Instagram, flere feministiske debatter og movements har fået sin grobund på den sociale platform. Her har 4. bølgen af feminisme virkelig taget ved og nyfeminismens tilsluttere bruger flittigt mediet til at dele ud af budskaber og reclaime deres ret til egen krop, seksualitet, skældsord, samtykke samt meget mere (Schuldt, 2020).
Forskellige instagrammers spreder feministiske budskaber på platformen og gør deres følgere og andre, som måtte komme forbi deres profil og indlæg, opmærksom på problematikker, uligheder, cases og hvad der end må være, hvor kvinders rettigheder bliver undertrykt eller negligeret.

Personer som Fie Sommer, Louise Kjølsen, Sofie Riise Nors og mange flere har mange tusinde følgere og bruger dagligt platformen til at give deres mening til kende, sprede awareness og deltage i diverse debatter (Sommer), (Kjølsen), (Nors).

Louise Kjølsen skriver *"Det er 2021, stop med at udliciter ansvaret for andres (læs mænds) handlinger til kvindekroppen og dens påklædning"*. Dét citat står under hashtagget #DetErBareMaver til et billede, som hun postede på Instagram den 18. august 2021. Billedet er af hende selv, hvor hun er iført en mavebluse og samtidig stiller sig undrende overfor et forbud mod selvsamme påklædning. Kjølsen, der foruden at være psykolog, danser og debattør, er feminist og bruger sin profil og platform på Instagram til at skabe debat om diverse emner, hvori kvinders frihed og rettigheder fylder meget. Billedet var bare et af hendes mange bidrag til debatten om forbud mod mavebluser.

Det var den tilhørende debat til movementet #DetErBareMaver, der fik Kjølsen op i det røde felt, mens hun trodsigt var iført en crop top til samtlige debatter, og som samtidig fik stor national opmærksomhed i 2021.
Debatten startede ved uforstående reaktioner mod et forbud, som ledelsen på Firehøjeskolen i Vejle Kommune havde udstedt i sommer. Forbuddet var mod, at piger i udskolingen måtte klæde sig i mavebluser, da ledelsen mente, at tøjet ikke var passende påklædning for skole og kunne distrahere andre elever fra læring (Hilstrøm, 2021).
Debatten fik stor opmærksomhed på diverse sociale og nyhedsmedier, hvor det tilhørende hashtag flittigt blev delt. Flere kendte danskere, instagrammers og feminister, her i blandt Helle Thorning-Schmidt, Sofie Linde, Signe Molde, Anders Morgenthaler og allerede nævnte Louise Kjølsen, deltog i debatten. De lagde ikke skjul på, at de mente, at det var forkert med et sådant forbud. De delte blandt andet billeder, deltog i debatter på tv, i radio og gav deres holdninger til kende på sociale medier (Hansen R. D., 2021).
Allerede fire dage efter, at ledelsen på Firehøjeskolen havde udmeldt forbuddet, trak de det tilbage igen (Johansen, 2021).
Kan dette være fordi, at skolen ændrede holdning i forhold til grundlaget for forbuddet? Var skolens ledelse underlagt pres og blev det for stor en mediestorm? Eller kom ledelsen til den erkendelse, at forbuddet stred mod samfundets værdier og regler?

Det er interessant at undersøge, hvordan et socialt medie, herunder Instagram, i forbindelse med debatten om forbuddet mod mavebluser på Firehøjeskolen i Vejle Kommune, anvendes af

Kjølsen til at sprede awareness om debattens problematikker. Dertil er det interessant at undersøge, hvilke diskurser, der kommer til syne og hvilke aktører, der er i debatten, samt hvordan disse bliver omtalt og synliggjort af Kjølsen på det sociale medie.

2.1. Problemformulering

Med udgangspunkt i ovenstående vil projektet dermed forsøge at svare på følgende problemformulering samt arbejdsspørgsmål:

Hvordan brugte Louise Kjølsen Instagram til at deltage i debatten om forbuddet mod mavebluser på Firehøjeskolen i Vejle Kommune og hvilke diskurser kom til udtryk i den sammenhæng?

Arbejdsspørgsmål:

- Hvad kendetegner et socialt medie og hvordan anvendes det valgte medie?
- Hvad kendetegner udvalgte begreber fra valgte feministiske teorier?
- Hvordan udspillede situationen sig for debatten om mavebluser og hvilken rolle påtog skoleledelsen sig?
- Hvilke visuelle og sproglige virkemidler anvendte Louise Kjølsen på Instagram ifm. #DetErBareMaver?

3. Semesterbinding

Dette projekt er hovedsageligt forankret i dimensionen 'Subjektivitet, Teknologi og Samfund', da det omkredser informationsteknologi og samtidigt forholder sig til, hvordan Kjølsen anvender og benytter et socialt medie som redskab til at frembringe relevante og bestemte samfundsmæssige problemstillinger.

Derudover er projektet yderligere forankret i dimensionen 'Teknologiske Systemer og Artefakter', da der specifikt redegøres for et socialt medie som teknologisk artefakt. Hertil vil det, med udgangspunkt i viden fra kurset, blive anskuet, hvordan et socialt medie beskrives og anvendes set i et teknologisk perspektiv.

Tilsvarende bliver der inddraget relevant viden fra faget 'Videnskabsteori', som anvendes til at understøtte og skabe en bedre forståelse for projektets problemstilling. Mere specifikt tages der udgangspunkt i bestemte teorier inden for feministisk videnskabsteori.

4. Teori

4.1. Feminisme

Følgende afsnit er en redegørelse af den teori, som vil blive anvendt i projektet til at besvare og forstå den førnævnte problemstilling samt arbejdsspørgsmål. Først vil der redegøres for epistemologien og ontologien bag feministisk videnskabsteori med udgangspunkt i teori fra teoretikerne; Donna Haraway og Judith Butler.

Feminisme kan anskues som et politisk standpunkt, der forholder sig kritisk over for allerede eksisterende strukturer i samfundet samt eksisterende vidensparadigmer. Retningen sætter spørgsmålstegn ved det, der anses som værende sand viden og påvirker derfor til at ændre på naturaliserede fænomener, som andre teoretiske retninger har godtaget. Hertil kritiserer feminismen blandt andet positivismens subjekt-objekt relation, idet positivismen hævder, at det som subjekt er muligt at undersøge sit objekt via en fuldstændig objektivitet og på baggrund heraf kunne udarbejde rene observationer, som kan anvendes til at drage konklusioner fra og på baggrund heraf udvikles til lovmæssigheder i samfundet. Feminisme kan dog ikke kategoriseres

som en videnskabsteori, men anses som en retning, der har videnskabsteoretiske implikationer, idet feminisme gør op med traditionel vidensgenerering (Harding, 1991).

Det feministiske synspunkt har udviklet sig gennem tiden og der findes i dag flere forskellige grene af feminisme, som alle bygger på bestemte grundværdier, principper og forestillinger. Det skal derfor pointeres, at dette projekt vil tage udgangspunkt i teori og tanker fra den postmoderne feminisme, der adskiller sig fra den forudgående feminisme ved at hævde en ontologi, som sætter særligt fokus på, at viden erkendes via mangfoldighed, inklusion samt opbrud med patriarkatet. Epistemologisk set beror den postmoderne synsvinkel på, at viden opstår gennem sproget, idet sproget skaber virkeligheden og samtidig påvirker til at dekonstruere og forandre den (Ciszek, 2016).

Den forhenværende feminisme har hovedsageligt omkredset kvinden og kvindekampen, herunder opgøret med traditionelle kønsroller, men med et binært udgangspunkt og et fokus på at ligestille sig frem for at bryde med den mandlige kontrol, som determinerer i samfundet. Den postmoderne feminisme ønsker at bryde med denne mandsdominerede fortælling og sætter fokus på *"...diverse, subjective and local multiple truths by identifying and deconstructing underlying processes of power and discourse that shape social reality…"* (Ciszek, 2016, s. 316).
Samfundet skal omformes og de strukturer, som overhovedet tillader, at det mandlige køn tildeles særlige værdier og implicit placeres som standarden i samfundet, skal nedbrydes (Megarry, 2020). For som Caroline Criado Perez (2019) nævner i bogen 'Usynlige Kvinder', er manden dybt indgroet som standarden i samfundet og dermed den, som er blevet taget udgangspunkt i ved indsamling af data til ny vidensgenerering, planlægning og innovative løsninger. Perez (2019) nævner, at det ikke er repræsentativt, idet store dele af befolkningen er udenfor standarden og dermed ignoreres.
Denne tilgang til udvikling og producering af ny viden er med til at reproducere og naturalisere magtstrukturer og dominans i samfundet, som skaber eksklusion og dermed grobund for den feministiske kritik af et samfund, der tilgodeser nogle individer frem for andre.

Den amerikanske biolog Donna Haraway (2018) hævder blandt andet, at vidensproducenter skal forholde sig kritisk til allerede eksisterende vidensparadigmer og at det er vigtigt at forstå, hvor viden stammer fra, samt hvilken kontekst den er udviklet i. Forskning, som ikke tager højde for omstændighederne bag og omkring producering af viden, risikerer at reproducere undertrykkende magtstruktur, som højner bestemte positioner frem for andre.

For at gøre op med viden, som ikke tilgodeser den bredere mangfoldighed, mener Haraway (2018), at det handler om at erkende problemer og aktivt gøre op med dem. Tilsvarende er det væsentligt at forstå sin egen positionering og hvilke muligheder og begrænsninger, der forekommer her. At forstå egen positionering er Haraways opgør med positivismens totalitære objektivitet, som hun kalder for 'gude-tricket', idet rene og fuldstændig objektive observationer anses som en positivistisk illusion, der ikke stemmer overens med virkeligheden: *"Akkurat som det gælder for alle os andre, er der meget lidt overensstemmelse mellem, hvad forskerne mener eller siger, at de gør, og det, de i virkeligheden gør."* (Haraway, 2018, s. 23). Hun argumenterer for, at det ikke er muligt at observere alting alle steder fra, uden at forholde sig kritisk til egen position eller eget ansvar.
Som løsning til dette introducerede Haraway (2018) en feministisk objektivitet, som blev kendetegnet under begrebet 'situeret viden'. Det er en delvis objektivitet, hvor subjektet gør op med 'gude-tricket' og dermed indtager et kritisk perspektiv overfor ny producering af viden, hvor egen positionering tildeles værdi i forhold til det undersøgende objekt. Det er især de undertryktes perspektiv og perspektiver, som vi ingenting ved noget om, der er interessante og hvorved sand viden skal genereres ud fra, *"Der er udlovet belønning til dem, som kan mønstre evnen til at se fra periferierne og fra dybderne"* (Haraway, 2018, s. 38) da det er her, problematiske strukturer og styrende dominanser kommer til syne.

Derudover nævner Haraway indgroede dualismer i samfundet, som har ført til underminering af: *"kvinder, personer af farve, natur, arbejdere, dyr - kort sagt af alt, hvad der er konstitueret som andre, hvis opgave er at spejle selvet"* (Haraway, 2020, s. 77). Ideen om den totalitære objektivitet har medført samfunds fortællinger om altings to artethed, hvor mennesker opdeles i mandlig/kvindelig, aktiv/passiv, helhed/del, aktør/ressource, menneske/maskine, virkelighed/fiktion etc. Haraway (2020) argumenter for, at ved at gentage de nævnte dualismer reproduceres en struktur, som fastholder normer og naturaliserer noget fremfor andet.
Som et opgør mod dette introducerede hun i 1985 fænomenet 'cyborgen' i essayet 'A Cyborg Manifesto'. Cyborgen er post-menneske, som er et produkt af højteknologisk kultur, hvor både virkelighed og fiktion danner ramme for en sammensmeltning mellem organisme og maskine. *"Det står ikke klart hvem der skaber, og hvem der er skabt i relationen mellem menneske og maskine"* (Haraway, 2020, s. 78) og dermed rykker cyborgen til dualismerne, da begrebet ikke længere kan kategoriseres som enten eller. Cyborgen tager afstand fra oprindelseshistorien og forhistorier om syndefald, uskyld, skriftsprog etc. og vil derimod anvende redskaber *"... hvormed der kan sættes et mærke på den verden, der mærkede nogen som anden"* (Haraway, 2020, s. 72). Sproget er det ultimative redskab, hvorigennem nye historier kan fortælles og dermed undergrave tidligere fortællinger og

forestillinger, som har været præget af dualismer, totalitær objektivitet og universalitet (Haraway, 2020).

Dualismen har især sat sig i kønsbegrebet, idet ting ofte kategoriseres som værende enten mandligt eller kvindeligt.
Det er ikke kun Haraway, men også den amerikanske filosof Judith Butler (2007), som ønsker at gøre op med måden, hvorpå køn italesættes og opdeles efter han- eller hunkøn. Hun er poststrukturalist og derfor særligt interesseret i opgøret med de strukturer, som prøver at fastsætte og tillægge det biologiske og sociale køn bestemte værdier, idet *"forudtagelsen om et binært kønssystem bibeholder implicit troen på en mimetisk relation mellem socialt og biologisk køn, hvorigennem socialt køn kommer til at afspejle biologisk køn eller på anden vis begrænses af det"* (Søndergaard & Butler, 2007, s. 34). Køn skal forstås som menneskets identitet, der konstant konstitueres på baggrund af handlinger og udførelse, hvortil hverken det biologiske- eller sociale køn kan inddeles i binære grupper, men skal anskues som sociale konstrueringer. Hermed nævner Butler følgende: *"Når det sociale køns konstruerede status teoretiseres som radikalt uafhængig af biologisk køn, bliver det sociale køn selv et fritflydende kunstgreb med den konsekvens, at mand og maskulint lige så let kan betegne en kvindekrop som en mandekrop, og kvinde og feminint med samme lethed kan betegne en mandekrop, som en kvindekrop"* (Søndergaard & Butler, 2007, s. 34). Mere specifikt fremkommer det ligegyldigt, hvilken krop det sociale køn passer ned i, da det ikke har værdi for individets identitetsdannelse. Hertil mener Butler (1990), at der i samfundet hersker en heterocentrisk diskurs, som bidrager til at vedligeholde og reproducere fortællinger om, hvordan vi snakker om køn og hvad der antages for værende normen. Mere specifikt er denne diskurs et udspring af den binære kategorisering af køn, hvor 'mand' står i kontrast til 'kvinde', hvilket er en kategorisering, som både Butler (1990) og Haraway (2020) mener er med til at begrænse individets udfoldelse af egen kønsidentitet, da det ikke er alle, som passer ind i denne todeling af kønnet.
Butlers (1990) teori om performativitet står i direkte kontrast til den binære opdeling, idet den forsøger at ændre diskursen ved at proklamere en feministisk diskurs, som dekonstruerer modsætningskategorien for køn.

Med udgangspunkt i teori fra hhv. Donna Haraway og Judith Butler vil projektet omkredse køn, hvortil det er væsentligt at pointere, at når der henvises til køn i projektet, er der tale om det, som både Haraway og Butler beskriver som det socialt konstruerede køn, mere specifikt det sociale køn, som på engelsk betegnes som 'gender'. Projektet tager dermed mere eller mindre afstand til det biologiske køn, som på engelsk er 'sex'.

På baggrund af ovenstående valg af feministisk teori og udvalgte begreber derfra, er der taget et valg om, at anlægge et postmoderne syn på projektet, hvilket betyder, at projektet får følgende implikationer, hvor der er en forståelse af, at samfundet beror på indgroede strukturer, som danner grobund for modsætningskategorier, at mennesker i samfundet er opdelt i binære kønskategorier, at der er en forståelse for, at samfundet historisk set har herskende diskurser, som vedligeholder patriarkatet. Slutteligt er der en underforståede accept af, at teknologien determinerer mennesket og dets syn på verden, samt er en uundgåelig ting for den menneskelige praksis.

4.2. Socialt medie som teknologi

Sociale medier er platforme og medier for sociale interaktioner online, hvor brugerne på disse onlinetjenester kan dele indhold, profiler, meninger, billeder, videoer, artikler og meget mere. Onlinetjenesterne har mange forskellige funktioner, der blandt andet inkluderer chat-funktioner, livestreams, blogs, netværk og grupper. De sociale mediers direkte online interaktion laver brud på grænser og gør det muligt for brugerne at interagere på tværs af tid og sted og kan danne fora for fælles interesser, meninger og politiske standpunkter med mere (Jensen & Tække, 2018).

Det sociale medie 'Instagram' er en platform, der kan tilgås via en mobil applikation eller webbrowser. Mediet danner rammen om et socialt fællesskab, hvor brugere kan oprette en profil og dele indhold. Profiler kan oprettes både af private og offentlige personer, offentlige myndigheder og institutioner samt virksomheder med mere. Brugerne har mulighed for at dele billeder eller videoer med tilhørende tekster, hvor de også kan tagge og hashtagge andre brugere, events, steder, fænomener og meget mere. Et tag kan blive anvendt til at tilkendegive en person på et billede, det sted billedet blev taget eller hvor brugeren er samt hvilket produktmærke, der fremgår på billedet. Trykkes der på tagget bliver man ledt videre til den profil eller det sted, som tagget hører til.
Et hashtag er følgende tegn '#' og et hyperlink, bruges til at opmærke ord og sætninger, hvorved de gøres 'aktive', hvilket betyder, at det billede eller den tekst, der indeholder et hashtag, bliver synligt, når andre søger på hashtagget. Det giver mulighed for at samle en masse indhold omhandlende et emne under et hashtag. Det er en form for kategorisering (Lykkegaard, 2019).

Følgende citat beskriver, hvilke fordele hashtags har og hvordan disse kan skabe nicher og små netværk indenfor interesseområder:
"»Hvis jeg sidder her i Danmark og interesserer mig for noget, så kan jeg finde folk, der interesserer sig for det samme i resten af verden gennem hashtags. Det er det, sociale medier skal kunne, de skal kunne bringe folk sammen på en eller anden måde, og det kan hashtags hjælpe med,« siger Mads Kæmsgaard Eberholst, der er studielektor i kommunikation, journalistik og medier ved Institut for Kommunikation, Virksomhed og Informationsteknologier på Roskilde Universitet." (Lykkegaard, 2019).

Mediet giver mulighed for interaktion i form at privat chat, gruppesamtaler, kommentarspor til billeder og videoer, likes, delinger og livestreams. Foruden muligheden for deling af billeder og videoer på brugerens profil kan brugeren også lave en historie, som er et billede, en video eller tekst på et billede, som kun er tilgængeligt i 24 timer. Efter de 24 timer fjernes historien fra profilen og bliver gemt i brugerens arkiv. På brugerprofilen er der mulighed for at oprette 'highlights', hvor brugeren kan samle tidligere postet historier fra arkivet og kategorisere dem. Derved bliver de, med brugerens tilladelse og udvælgelse, igen tilgængelige på profilen.

Mediet danner derudover også grundlag for et helt erhverv, hvor 'influencers' og 'instagrammers' bruger platformen til at drive deres virksomhed, reklamere og danne et netværk. Hvis en profil er verificeret eller har mere end 10.000 følgere giver det mulighed for flere funktioner, som kan anvendes til at markedsføre profilen, sig selv eller den virksomhed, der er tilknyttet. Dette er blandt andet linkfunktionen, hvor der kan linkes til webbrowsere. Offentlige personer har mulighed for at verificere deres profil, dette kan andre 'almindelige' brugere ikke gøre.

Instagram beskriver selv, under 'about', at platformen er et fællesskab, hvor alle skal og kan føle sig velkomne. Dertil at deres brugere har mulighed for at udtrykke sig med forskellige 'features' så som filtre, effekter mm. og skabe forbindelser til andre brugere, hvor de kan skabe indhold og udvikle sig selv eller deres virksomhed (Instagram).

En brugerprofils indhold kan, hvis profilen er offentlig, tilgås af alle, der har en profil, men også af personer uden en profil, hvis man tilgår mediet via en webbrowser. Hvis en brugers profil er privat, kan indholdet kun ses, hvis profilen giver tilladelse til det. Dette gøres ved at acceptere andre profiler som følgere.

Instagram er dermed et socialt medie, der med sine mange interaktions- og delingsmuligheder

giver mulighed for deling af og tilgang til indhold på tværs af grænser. Platformen er, med sine tagging-funktioner, med til at skabe netværker og nicher for interesseområder, som brugerne kan tilgå, lære fra, dele videre, interagerer med og meget mere.

5. Afgrænsning

Projektet vil kun tage udgangspunkt i ét socialt medie, nemlig Instagram. Denne platform anses som værende relevant for aktivistiske budskaber og movements, tilsvarende er den let tilgængelig og nem at navigere i samtidig med, at det anses som værende det mest populære netværk for deling af billeder (Jensen & Tække, 2018).
Beskrivelsen af mediet som teknologi er begrænset til kun at tage højde for en beskrivelse af de funktioner, som har relevans for forståelsen af mediet i forhold til deling af aktivistiske budskaber. Instagram har yderligere tekniske funktioner og en lang række af muligheder, der kan anvendes som bruger, men som ikke vil blive beskrevet eller nævnt i dette projekt, da disse ikke har relevans for emnet.

6. Metode

Med udgangspunkt i ovenstående teori vil projektet udlede de diskurser, der gør sig gældende i debatten om forbuddet mod mavebluser, hvilket vil gøres ved anvendelse af diskursanalyse.
Ved diskursanalyse er det væsentligt at forstå de strukturer, som kommer til udtryk under givne diskurser.
Poststrukturalistisk argumenteres der for, at strukturer, som blandt andet omhandler sprogets betydning, aldrig kan fastlægges, men konstant er i forandring, hvortil bestemte værdier og betydninger omkring sproget først opstår, idet det indgår i social praksis. Strukturen skal dermed anses som en del af diskursive praksisser, hvor forskellige input sammensættes på diverse måder og hvorpå forandring og omstrukturering kan opstå. En diskursiv praksis kan bevirke til nye måder at gøre og forstå fænomener på, men det er samtidigt nødvendigt at forstå det, der går forud og som har dannet forståelse for nu- og forhenværende betydninger for sociale praksisser (Jørgensen & Phillips, 1999).
Dermed vil der blandt andet blive taget udgangspunkt i begrebet 'nodalpunkt', hvilket anses som det centrale omdrejningspunkt i en diskurs. Mere specifikt den begivenhed, som diskurserne udspiller sig af (Jørgensen & Phillips, 1999).

Den franske filosof Michel Foucault argumenterer for begreberne 'power/knowledge' og 'regime of truth' som væsentlige faktorer i arbejdet med diskurser. 'Power/knowledge' beror på, at magt er alle vegne, idet diskurser, som skaber fortællinger, er til at finde alle steder. Nogle diskurser dominerer mere end andre og Foucault nævner, at dette nødvendigvis ikke kun er fordi, de er skabt inden for magtfulde institutioner såsom staten, politiet, virksomheder, skolen etc., men også fordi, at de accepteres i den sociale praksis som troværdige diskurser. Han lægger tilsvarende vægt på, at magt konstituerer viden og at viden konstituerer magtforhold. Begreberne er dybt impliceret i hinanden, idet viden er resultatet af dominerende diskurser, hvor fortællinger og forestillinger er accepteret som sande og dermed gjort til lovmæssigheder. Hertil nævner Foucault 'regime of truth', hvor han insisterer på, at magt giver anledning til erkendelse om, at den viden, som magtpositionen besidder og formidler, anses som værende sandhed (Rose, 2016).

Derudover vil der tilsvarende blive taget højde for Norman Faircloughs kernebegreb 'intertekstualitet', hvor der kigges på diskurser i sammenspil med hinanden, hertil hvordan de indgår i social praksis og hvordan fortællinger reproduceres. Det er især relevant, idet projektet ønsker at undersøge usynlige magtstrukturer og dermed, hvordan bestemte diskurser hhv. ønsker at gøre op med eller vedligeholde en bestemt struktur. Dette kan kobles til begrebet 'antagonisme', som tilsvarende anskuer forskellige diskurser i sammenspil med hinanden, men derimod anskuer dem, der ikke er i overensstemmelse med hinanden, men som kan karakteriseres ved at være i kontrast til hinanden, hvorved konflikter derimellem kan opstå (Jørgensen & Phillips, 1999).
Hertil vil det være relevant at undersøge det udvalgte materiales egenskaber i form af sproglige og visuelle virkemidler, som enten kan medvirke til at styrke eller forringe fortællinger i diskursen.

Diskursanalyse er derfor relevant for projektet, da det hermed er muligt at gennemskue allerede eksisterende strukturer, som er med til at vedligeholde eksklusion og undertrykkelse. Derudover er det muligt at anskue andre diskurser, som er med til at ændre på selv samme.

7. Analyse

Følgende afsnit vil tage udgangspunkt i analyse af udvalgt materiale, som underbygger hændelsen på Firehøjeskolen i Vejle Kommune, herunder ledelsens forbud mod mavebluser, reaktionerne derpå og den efterfølgende debat og det movement, som blev til på grund af forbuddet. Der vil blive taget udgangspunkt i den besked, som forældre til børn på skolen modtog på Aula samt kommunikation, der har været mellem disse aktører.
Meddelelsen, som blev sendt ud til forældrene, er fremskaffet ved skriftlig kontakt til forælder Martin Fogh Skovlyst, som tidligere på året har udtalt sig om forbuddet til flere nyhedsmedier. Derudover vil artikler fra B.T. og Berlingske med udtalelser fra Skovlyst sammen med citater fra radioudsendelser, hvor skoleleder Bjarne Kyneb udtaler sig, også blive anvendt i analysen af grundlaget for og reaktioner på forbuddet.

Dertil findes feminist og debattør Louise Kjølsens reaktioner, som hun har delt på sin Instagram profil, også relevant, da hun foruden at reagere på forbuddet også anvender en teknologi i form af Instagram til at bidrage til det movement, der opstår som en reaktion på debatten. Her vil et af hendes billeder, som viser hende selv, med tilhørende tekst blive anvendt til at betone de visuelle og sproglige virkemidler som hun anvender. Herved forstås hendes kropslige og retoriske udtryk. Tilsvarende vil også et klip, som hun har postet, fra DR Lyds program P1 Debat blive anvendt. I videoklippet argumenterer hun for, at dette forbud er et forsøg på at kontrollere kvinder og deres kroppe.

For at kunne lave en diskursanalyse, er det vigtigt at få pointeret og vise de mest relevante aktører, som er gældende i denne debat. Det findes derfor relevant at tage udgangspunkt i følgende aktører: 'feministen', som henholdsvis er Kjølsen og den rolle hun påtager sig i debatten. Derudover 'standardmanden', som betegner og repræsenterer den maskuline magtstruktur, der hersker i samfundet og som eleverne er underlagt, hvilket er den position, som skoleledelsen på Firehøjeskolen, som aktør påtager sig, samt taler for og reproducerer gennem regelsætning og kontrol.
Under disse aktører findes forskellige diskurser, som kommer til udtryk i analysen, der taler ind i hver deres aktør og som for hver aktør har en bestemt forståelse og betydning.
Fælles for de to aktører er nodalpunktet 'de bare maver', der karakteriserer forbuddet mod mavebluser som hele debatten udspringer fra, hvilket dermed kan placeres som det centrale omdrejningspunkt for analysen.

Den 16. august 2021 modtog forældre til børn på Firehøjeskolen i Vejle Kommune en besked på Aula, der er en kommunikationsportal for skole og hjem, hvori ledelsen og udskolingsteamet informerede om et nyt forbud mod, at skolens elever måtte bære crop tops. I denne besked stod der følgende *"Vi har i udskolingsteamet, inklusiv ledelsen, besluttet, at eleverne ikke må have bar mave i skoletiden. Bar mave med videre hører til hjemme i haven, på stranden og ude i sommerlandet"* (jf. bilag 1). Dette forbud kom på baggrund af nogle diskussioner, som givetvis skulle have udspillet sig først på skoleåret, hvor skolen havde følt sig nødsaget til at påtale elevernes påklædning og bede nogle elever om at tage mere tøj på. *"Vi har i løbet af årets første skoledage haft nogle diskussioner med skolens ældste elever om hvorvidt at modefænomenet CropTops er "go" eller "no go", når de er i skole. Vi har et par gange måttet bede nogle elever om at tage en trøje på, når denne form for top er blevet for kort"* (jf. bilag 1). Denne besked viser, hvordan fortællingen om, hvad der er passende og anstændigt at have på i givet sammenhæng, reproduceres. Her trækkes på diskursen om 'anstændighed', hvor der fra skoleledelsens side er en antagelse om og forståelse af, at nogle elever forstyrrer andre ved brug af denne beklædningsgenstand og at den derfor ikke anses som værende anstændig i skolemæssig sammenhæng.
Udmeldingen fik en del reaktioner fra både elever og forældre til elever på skolen, men også fra andre aktører i samfundet, hvilket ledte til en større national debat. Den 18. august blev historien bragt af diverse nyhedsmedier, hvor flere forskellige aktører kommenterede og reagerede på forbuddet. Heriblandt Martin Fogh Skovlyst, der er forælder til Tilde, som går i 8. klasse på skolen. Han udtalte blandt andet "*Jeg synes, det er et selvmål, og jeg forstår det simpelthen ikke. Specielt i disse tider, hvor man kan være, hvem man vil, og identificere sig som, hvad man vil, og klæde sig, som man vil, så hænger det ikke sammen"* (Hilstrøm, 2021). Dette er en indikation på, at Skovlyst anerkender aktøren 'feministen' og at han som forælder til en elev, men også som aktør i samfundet, forsøger at bryde med den indgroede struktur om tildeling af praksisser og normer til køn. Dertil taler han ind i diskursen om frihed til at gøre 'som man vil' og være 'hvem man vil', samt at dette er et repræsentativt mål og en tankegang, som ønskes i samfundet.

Udover udmelding på Aula fik forældrene ikke nærmere forklaring på eller uddybning af, hvad der lå til grund for forbuddet (jf. bilag 1). Dog har Skovlyst udtalt, at "*Pigerne fortalte, at en af årsagerne var, at drengene ikke kunne koncentrere sig på grund af det"* hvilket, han påpeger, leder til en placering af skylden hos pigerne og i anden sammenhæng udtaler *"Den del af argumentet, synes jeg, er noget pjat. Det er en seksualisering af pigerne."* (Hilstrøm, 2021). Her påtaler han, hvordan eleverne, her pigerne, føler, at der sker en seksualisering af kvindekroppen samt en placering af skylden for andre elevers mangel på koncentration hos dem på grund af deres påklædning.

Placeringen af skylden hos pigerne samt seksualiseringen af dem kan hverken han selv, hans datter eller hendes veninder forstå jf. følgende citat: *"Pigerne reflekterede over, om det så overhovedet var deres skyld, hvis det var drengenes problem. Jeg synes, det er grebet forkert an fra skolens side. Det hører ikke hjemme på en folkeskole i 2021 hverken for piger eller drenge."* (Frølich, 2021). Her omtales diskursen 'frihed' og retten hertil, samt til selv at vælge påklædning, uden at skulle tildeles skyld eller skam.

Firehøjeskolens skoleleder Bjarne Kyneb argumenterer for, at beslutningen er taget på vegne af et mål om moral og dannelse, hvor eleverne skal blive 'den bedste udgave af sig selv' (Bech-Jessen et al., 2021), hvilket indikerer, at der tales ind i en diskurs om 'selvoptimering'. Han pointerer en problematik i situationer, hvor andre elever ikke har kunne koncentrere sig om skolearbejdet på grund af de bare maver. Han beretter ikke om nogle konkrete situationer og beskriver ikke, hvem der har udfordringer med at koncentrere sig, blot at de bare maver er til gene for undervisningen, skolearbejdet og andres koncentration derom.
"Det, vi jo egentlig gør - prøver at gøre - det er at prøve at gøre de unge mennesker til den bedste udgave af sig selv og også være bevidste om, at man også med det tøj, man tager på, der sender man nogle signaler til andre og alle signaler er ikke rigtige i enhver sammenhæng. Vi er nødt til at forholde os til, at når man kommer op i skolen, så er det et fællesskab, hvor vi skal være tæt på hinanden og det kræver også, at vi har noget tøj på, hvor alle kan koncentrere sig om det skolearbejde, der skal laves der. Og det er det lærerne har prøvet at tage en dialog omkring. Og de lærere, vi har i udskolingen, de tør altså godt være de voksne i det her og det er jo helt klart, at det er jo ikke alle og de unge mennesker, der er enige i det her og det er det heller ikke alle forældrene, der er. Og det er også okay. Altså det behøver vi jo ikke være enige om, men det er nu det, vi tænker, er det rigtige, når vi har en fælles flok heroppe, som vi skal danne til at blive den bedste udgave af sig selv." (Bech-Jessen et al., 01:14:55, 2021). Her ses en indikation på, at skolelederen indtager den position Haraway (2018) betegner som 'gude-tricket'.
Han argumenterer senere i udsendelsen og her for, at skoleledelsen, med lærernes tilbagemeldinger, om brug af crop tops i hverdagen på skolen, kan danne et objektivt blik på situationen. Hvor skoleledelsen derfor mener, at denne 'objektive' observation og det dertil udstedte forbud gavner elevernes dannelse og undervisning. Der tales hertil ind i en diskurs om og forståelse af, at 'den enkelte må tage hensyn til fællesskabets bedste'.
Værten i udsendelsen stillede følgende undrende spørgsmål: *"Hvorfor kan man ikke være den bedste udgave af sig selv, når man har mavebluse på?"*. Hvortil skoleleder Kyneb svarede: *"Jamen det kan man ikke fordi, at det gør det svært, kan man sige og være i det fællesskab, hvis der er nogle, der synes, det er svært at være i"* (Bech-Jessen et al., 01:16:03, 2021). Her stiller værten sig undrende overfor diskursen 'selvoptimering', idet værten spørger ind til, hvorfor det ikke er muligt at være den bedste udgave

af sig selv ved brug af beklædningsgenstanden. Der stilles altså tvivl om, hvorvidt Kynebs udtalelse kan kategoriseres som sandt og dermed udfordres diskursen 'selvoptimering'. Tilsvarende kan Kynebs argumentation anses som værende svag, idet hans påstand bygger på et belæg om, at 'nogle synes, det er svært', hvilket ikke er et repræsentativt grundlag.
Det har været en udfordring at finde konkrete begrundelser for og eksempler på, hvem det er, der bliver forstyrret af de bare maver, hvilket Skovlyst også pointerer: *"Den her regel, der er kommet her, er der ikke rigtig nogen begrundelse for i min verden og jeg synes også, at når skolen har kommunikeret det til eleverne og os som forældre, så er det svært at få øje på nogle reelle problemer….. Det er også det, jeg har været i dialog med skolen om op til det her, altså hvad er det for nogle konkrete problemer, man undgår ved at lave den her regel og det har jeg altså stadig ikke fået øje på må jeg indrømme. Man må jo gerne lave regler, men det skal jo løse et eller andet."* (jf. bilag 2). Han mener dermed ikke, at skolens ledelse har noget konkret argument eller nogle konkrete situationer, som skulle danne grundlag for dette forbuds nødvendighed. Her tilslutter han sig igen aktøren 'feministen' og står i opposition til 'standardmanden', da denne situation reproducerer de maskuline magtstrukturer, der er i samfundet, hvor magtpositioner kan udstede lovmæssigheder på baggrund af viden, der ifølge Foucaults begreb 'power/knowledge' anses som værende sand, da den kommer fra en magtposition, her skolen (Rose, 2016). Skovlyst pointerer problematikken i det manglende belæg og anser derfor ikke denne viden for værende sand.

Den 18. august, allerede to dage efter forbuddet blev udstedt fra ledelsen på Firehøjeskolen, reagerede Kjølsen på forbuddet og de manglende grundlag, hvortil hun postede et opslag på Instagram, hvor hun poserer i en lysegrå mavebluse.
Mere konkret står Kjølsen med begge hænder ud til siden i en spørgende position, hvor hun signalerer, at hun stiller sig undrende og/eller forarget over noget. Har beskueren ikke kendskab til crop top-forbuddet i forvejen, kan det forekomme uigennemskueligt, hvad selve billedet drejer sig om. Men som modtager, med en forforståelse for situationen og debatten, er det let at opfange, at opslaget signalerer en reaktion mod skoleledelsens forbud, hvilket især kommer til udtryk via Kjølsens iklædning af maveblusen samt hendes undrende kropsudtryk.
Billedet har en tilhørende tekst, som sætter postet i kontekst og dermed bekræfter relationen til debatten om movementet #DetErBareMaver. Denne tekst består i alt af seks afsnit, hvor der foran hvert afsnit er placeret en emoji af en knyttet næve. Generelt set er en knyttet næve et magtsymbol, som signalerer utilfredshed og protest mod en given situation. Samtidigt kan symbolet også anvendes til at demonstranter indbyrdes viser enighed overfor hinanden, hvilket skaber sammenhold. Den knyttede næve er længe blevet anvendt under demonstrationer på

gaden og derfor er emojiversionen meget passende til at signalere protest og aktivisme på sociale medier (Olsen, 2020).

Anskues tekststykket nærmere, er det første, der kommer til udtryk, hashtagget #DetErBareMaver, som er placeret allerede i den første sætning ved siden af hendes brugernavn 'twerkqueenlouise'. At hashtagget fremgår som den allerførste del af billedteksten, danner en bedre forståelse for konteksten af billedet, da det nu er klart, hvilket movement billedet står i relation til. I det første afsnit af teksten gør Kjølsen (2021) det klart, at noget skal stoppes ved at skrive *"Det er 2021, stop med at udlicitere ansvaret for andres (læs mænds) handlinger til kvindekroppen og dens påklædning"*. Mere specifikt belyser denne sætning den overordnede agenda for opslaget, nemlig en protest mod, at kvindekroppen, hertil påklædningen, skal stå til ansvar for, hvordan andre handler. Her påpeges og gøres krav på diskursen om 'frihed' til selv at bestemme over egen krop og påklædning. Parenteserne omkring *"læs mænds"* er anvendt for at fremme det, som afsenderen ser som værende underforstået, nemlig, at det mandlige syn og ageren over for kvindekroppen, er en struktur i samfundet, som skal stoppes og brydes med. Som kontrast til dette findes den førnævnte diskurs 'selvoptimering', idet den taler for, at individet må begrænse sig selv og tænke over egen påklædning for at kunne fremstå som et dannet og anstændigt menneske, der kan blive den bedste udgave af sig selv. Som modsvar til dette introducerer Kjølsen diskursen 'frihed', som hævder at påklædning ikke har noget at gøre med, hvordan individet bør anskues og at det ikke er op til andre at tillægge bestemte værdier på baggrund af deres kroppe og kropsudtryk. Her frembringes to diskurser, som begge er til stede i debatten og som står i kontrast til hinanden, hvormed en antagonisme opstår, idet diskursen 'selvoptimering' er i uoverensstemmelse med diskursen 'frihed', da det hævdes at selvoptimering ikke kan ske medmindre individet begrænser sig selv og forsøger at passe ind i skolens opstillede norm for, hvad der er passende påklædning i undervisningen.
Tilsvarende forsøger Kjølsen at proklamere latterligheden ved forbuddet ved at skrive: *"Det er 2021",* hvilket lægger vægt på, at det i 2021 ikke burde kunne lade sig gøre at udarbejde forbud mod påklædning, som undertrykker kvinder. Allerede her er det muligt at gennemskue, at Kjølsen tilslutter sig den postmoderne feminisme, idet hun udtrykker, at et forbud mod mavebluser vedligeholder en mandsdomineret struktur, der påvirker til en, ikke efterspurgt, seksualisering af kvindekroppen og dermed står i vejen for individets egen identitetsdannelse.
I tekstens tredje afsnit skriver Kjølsen blandt andet *"STOP MED AT SEKSUALISERE KVINDEKROPPE"*. Igen taler Kjølsen ind i diskursen 'frihed', hvortil hendes holdninger til forbuddet forstærkes via det gentagne 'STOP', som gør, at modtageren endnu engang skal forstå,

at det drejer sig om at bryde med seksualiseringen af kvindekroppen. At denne sætning er skrevet med blokbogstaver bevirker, at den fremstår mere fremtrædende og får samme effekt som et opråb på gaden. Det belyser en særlig diskurs om at 'kvindekroppen seksualiseres af andre'. Derudover tager Kjølsen direkte afstand til en diskurs om, at 'den enkelte må tage hensyn til fællesskabets bedste' ved at skrive følgende: *"Hvis du ikke kan koncentrere dig, så skift job (til noget uden børn, tak)"*. Hun gør direkte op med skoleledelsens ønske om et undervisningsmiljø uden forstyrrende bare maver, som de mener er negativt for fællesskabet. Efterfølgende indeholder teksten to afsnit, hvor Kjølsen argumenterer for diskursen 'anstændighed' ved at lægge vægt på, at mavebluser ikke er forkert påklædning, hvor hun udtrykker: *"Bare maver er ikke uanstændigt eller amoralsk påklædning"*. Denne påstand bliver bakket op af det næste afsnit, hvor Kjølsen skriver følgende: *"Har drengene nogensinde fået påtalt at smide blusen på en varm sommerdag på denne nypuritanistiske skole, er eller er det kun kvindekroppen der er uanstændigt ??"*. De to spørgsmålstegn viser tydeligt, at sætningen skal fungere som et spørgsmål til modtageren, men det fremstår samtidig som et spørgsmål, som allerede er svaret på, nemlig at drenge ikke risikerer at stå model til lignende seksualisering af deres kroppe og dermed frembringer Kjølsen en diskurs om, at 'kvindekroppen er uanstændig og det er mandekroppen ikke'. Med denne sætning sætter hun aktørerne 'feministen' og 'standardmanden' og tilsvarende diskurser op mod hinanden, idet hun frembringer, at der er forskel på, hvis en dreng smider trøjen versus, hvis en pige gør det. Hertil at kvindekroppen ikke tildeles samme seriøsitet, men anskues som uanstændig samt mindre værd end mandekroppen. Både Kjølsen og Kyneb proklamerer diskursen 'anstændighed', hvilket belyser en antagonisme, idet parterne er uenige om, hvilke værdier, der skal tillægges denne diskurs og dermed prøver de at skabe den på hver sin måde.

Afslutningsvis skriver Kjølsen i sit opslag *"hvis du elsker social kontrol og hader kvindekroppen så er du måske mere egnet til Taliban end til at lede en folkeskole i 2021 i et frit demokratisk ligestillet land."* Her sammenligner hun direkte skoleledelsen, der udstedte forbuddet, med Taliban, hvilket fremstår overdrevent, men som samtidig stiller problematikken på spidsen for at skabe en bedre forståelse for sin holdning om, at kvindekroppen ikke burde seksualiseres af andre og at den tilsvarende ikke er uanstændig eller et produkt for selvoptimering.
Igen lægger hun vægt på, at spørgsmålet om påklædning ikke burde være en problemstilling i 2021, hvilket hun tilsvarende udtrykker i et klip fra P1 Debat, som hun har postet på sin Instagram side, hvor der debatteres, hvorvidt censureringen af kvindekroppen gentager sig selv endnu engang. Dette fremgår af følgende citat *"det er absurd, at vi i 2021 stadig taler om, hvad kvinder må gøre ved deres kroppe. At det ikke handler om påklædning, er ikke rigtigt. Vi har diskuteret, om kvinder*

må have mavebluse på, solbade topløs og om det norske volleyballhold må tage længere shorts på. Mænd gad ikke se dem, hvis man ikke kunne se deres røv. Vi har diskuteret, om man i EU kan lovgive om, at kvinder ikke må dække deres hår til. Så det her handler jo ikke om, hvad der er anstændigt og dannet, men at vi som samfund vil kontrollere kvinders kroppe." (Kjølsen, 2021). Gennem denne udtalelse frembringes Kjølsens tildeling af værdier til diskursen 'anstændighed', der taler imod, at det er uanstændigt at bære mavebluse i skolemæssige sammenhænge, da hun ikke mener, at det er forstyrrende for undervisningen og for andre elever. Derudover drager Kjølsen en parallel til det norske volleyballhold om, hvorvidt kvinderne må iklæde sig længere shorts, men grundet maskulin interesse skal dette tilsvarende debatteres, hvilket igen viser en struktur, hvor kvindekroppen fratages kvinderne selv og gøres til et fælles projekt for det mandlige blik. Ovenstående citat fremstår som en direkte konfrontation af skoleledelsens holdning til diskursen 'anstændighed', da den ikke er i overensstemmelse med aktøren 'feministen' og dens værdisætning af diskursen 'anstændighed'.

Tilsvarende nævner Kjølsen følgende: *"Piger må gå i lige præcis det tøj de har lyst til, det må sådan set alle andre mennesker også. Også i skole"* (Hansen et al., 00:30, 2021) i selve afsnittet af debatten, hvilket igen bekræftet uoverensstemmelsen.

I klippet siger P1 Debat værten Gitte Hansen pludseligt *"Nå så tager hun lige lidt mere tøj af. Okay. Ja. Sådan, der røg maveblusen. Nu er der en sports-bh tilbage."* til, at Kjølsen smider sin crop top i radioudsendelsen, hvortil Kjølsen siger *"Fordi det synes jeg egentlig både er dannet og anstændig og passende påklædning, når man debatterer, for den matcher jo faktisk til mine leggings."* (Hansen et al., 22:51, 2021). Her giver Kjølsen et signalement om, at hun viser solidaritet med eleverne, men også med kvindekroppen, som skoleledelsen med forbuddet forsøger at kontrollere. Hun viser aktivt, at bare maver sagtens kan anses som værende anstændigt og dannet påklædning til både indlæring og debat.

Kjølsen har efter ovennævnte opslag på Instagram postet ét andet billede samt et videoklip på et minut fra hendes egen deltagelse i TV2 News. Derudover har Kjølsen gemt en blanding af historier af screenshots af artikler og af andre Instagram-profiler, som har kommenteret på sagen hhv. i hendes indbakke eller som selvstændige opslag og tilsvarende videoklip både, hvor hun filmer sig selv tale om sagens problematik og udklip fra tv-interviews, som hun deltog i undervejs. Alt dette har hun gemt som en samling af highlights på sin profil, hvor hun samler det hele under titlen 'Croptop gate'.

Ovenstående er blot et smalt udvalg af debatten omkring forbuddet og dets efterfølgende movement. Det er, som nævnt, valgt på baggrund af relevans for fremlæggelse af debattens udvikling og for undersøgelsen i relation til brug af teknologi som talerør for aktivisme. Allerede fire dage efter, at skoleledelsen meldte ud om forbuddet, trak de det tilbage igen. På baggrund af tilsendt brev kan det antages, at den store mediestorm har været en overraskelse for skolen, ledelsen og de, som var involveret i forbuddet. Der er dog ikke grundlag for at antage, at dette var medvirkende til, at forbuddet blev omstødt. Det fremgår derimod, at skoleledelsen lavede dette forbud uden inddragelse af skolebestyrelsen, hvilket der ifølge folkeskoleloven ikke er lovhjemmel til (jf. bilag 3).

8. Diskussion

På baggrund af ovenstående analyse af udvalgt materiale og dets implikationer kan der drages følgende antagelser og argumenter for situationens udvikling og betydning for debatten.
Der kan argumenteres for, at forbuddet fra skoleledelsen er et forsøg på at danne 'regime of truth', da skoleledelsen varetager en magtposition og har lavet dette forbud uden nogen form for inddragelse af skolebestyrelsen eller andre aktører. Dertil mener skoleleder Kyneb, at der er grundlag for dette forbud, men formår ikke at fremstille konkrete eksempler på en situation eller argumenter for, at sådan et forbud er en nødvendighed. Skoleledelsen har indtaget 'gude-tricket' og mener selv, at beslutningen er taget på baggrund af objektive antagelser om, hvad der er bedst for elevernes dannelse og for, at de bliver 'den bedste udgave af sig selv'. Der kan hertil argumenteres for, at dette er et eksempel på Foucaults beskrivelse af 'power/knowledge' i en praksis, hvor magtpositionens viden og lovmæssigheder anses som være sand viden, udelukkende på baggrund af det ene faktum, at det er en magtposition, som udsteder og formidler denne viden. Herved kan der dannes en forståelse for, at ovenstående er et bevidst forsøg på at danne 'regime of truth' (Rose, 2016).

Det er altså ikke et spørgsmål om mavebluser, men et spørgsmål om social kontrol og strukturer i samfundet, som gør det muligt at udarbejde regler, der undertrykker nogle positioner frem for andre. Ifølge Butler (2007) burde det ikke kunne lade sig gøre, idet krops- og kønsudtryk ikke skal være op til fælles diskussion for andre, men op til personen selv at forholde sig til. Det at føle sig berettiget til at tage kontrol over andres kroppe kan anses for at være et produkt af en dybt indgroet struktur, som stadig hersker i samfundet. Hertil bygger forbuddet på en forestilling om diskursen for, hvad der antages for værende anstændig påklædning og dermed også en

indgroet fortælling om, at hovedet og kroppen ikke hænger sammen. Kropsudtryk pålægges herved bestemte værdier og dermed dannes en fastlæggelse af, hvornår mennesket kan kategoriseres som værende et seriøst dannet menneske og omvendt. Dette pointeres også i P1 Debat, hvor Nikoline, der blandt andet er musiker, instruktør og fysiker, siger følgende: *"... jeg er ikke bare et meget dannet, jeg er også et meget veluddannet menneske. Måske mere end nogen andre herinde… når du snakker dannelse, så er det jo mænd, der har skabt den dannelse, der har skabt de normer og har skabt, også i vestlig sammenhæng, den her ide om, at hoved og krop er to adskilte ting og derfor så er alt det kropslige noget fy-fy, vi skal pakke væk. Og der tænker jeg bare, tænk, hvis Louise havde dig som censor på et eller andet studie. Ville du så give hende lavere karakter, fordi dét der virkede useriøst?"* (Hansen et al., 25:10, 2021). Derfor er det altså muligt at argumentere for, at Firehøjeskolen bekræfter denne fortælling om, at hoved og krop er adskilt og dermed godtager den som en sandhed ved at reproducere det gennem regelsætning for sine elever.

Med sine ytringer på Instagram forsøger Kjølsen at gøre op med disse fortællinger og værdier, som skoleledelsen tillægger ovenstående diskurser og forsøger at vedligeholde.
Ved at tage udgangspunkt i Butler (1990) og performativitetsbegrebet er det muligt at argumentere for, at dét at bære en mavebluse er en performativ handling, som mennesket gør i forbindelse med egen identitetsdannelse. Selvom maveblusen bæres, er det ikke ensbetydende med en kategorisering af personen, hvortil bestemte kønsroller og værdier kan pålægges. Maveblusen kan derfor ikke opfattes som en direkte invitation til andre om pålæggelse af værdier eller en bestemt kønsrolle, men skal snarere forstås som en subjektiv genstand for egen performance af identitet. Dermed kan den performance, det er at bære mavebluse, ikke sidestilles med seksualitet, da kønsudtryk skal forstås som et flydende begreb, hvor den enkelte person tillægger egne værdier til krop og seksualitet. At bære en mavebluse kan derfor ikke kategoriseres som genstand for den kvindelige seksualitet, hvilket der kan argumenteres for, er det, som skoleledelsen forsøger at gøre ved at ligestille maveblusen med seksuel fremtoning og dermed problematiserer og objektificerer ledelsen unødvendigt elevernes påklædning. Skoleledelsen skaber herved en direkte fortælling om, at dét at have mavebluse på er en performativ handling, som udtrykker seksualitet. Tilsvarende kan der argumenteres for, at skoleledelsen har en indgroet forestilling om, hvad der er anstændigt og pådutter dermed eleverne en seksuel position, som ikke tilhører dem, men som beror på en struktur i samfundet, der vedligeholdes og reproduceres ved, at ledelsen fortsat bliver ved med at tro på en normativ, historisk og kulturel fortælling om det binære køn og kropsudtryk. Det er tydeligvis ikke en fortælling, som stemmer overens med nutiden, hvilket kommer stærkt til udtryk blandt den massive reaktion mod forbuddet. Her i

blandt Kjølsens argumentation på Instagram for, at dette burde være en forældet debat og at der skal skabes et nyt narrativ om, at en sådan performance at bære mavebluse ikke skal stå i lyset af fortællingen om samfundets kategorisering af kønnet og påduttede værdier hertil. Hun påpeger, at det er på tide at bryde med denne fortælling og gøre op med aktøren 'standardmanden' (Kjølsen, 2021).

Det kan antages, at Kjølsen på baggrund af blandt andet Skovlyst og Kynebs udtalelser til nyhedsmedier anvender disse til at danne vidensgrundlag for forbuddet og debatten samt for hendes egne modargumentationer og dermed har belæg for at kunne bidrage til debatten og give sine indspark til movementet.
Der kan på baggrund af analyse af hendes visuelle og sproglige virkemidler drages antagelser om, at hun er velovervejet og er meget medvidende om, hvordan hun fremstår på mediet og hvordan hendes fremtoning skal være et bidrag til debatten. Dertil kan der også argumenteres for, at det er en bevidst handling, hun gør, når hun anvender hashtagget #DetErBareMaver på sine opslag, da hun som instagrammer ved, at hendes indhold og dermed også budskaber kommer ud til flere end blot hendes egne følgere ved denne handling. Derved opnår hun et bredere publikum.
Det kan ses, at hendes første post på Instagram, som omhandler debatten, altså det ovennævnte og analyserede billede, har fået 4.405 likes og 143 kommentarer. Det er ikke muligt for andre at se, hvor mange profiler billedet er nået ud til, men det kan antages, at der er sket en udvikling i movementet og debattens interesse fra, at hun postede billedet, til hun postede videoen med klippet, hvor hun deltog i P1 Debat. Denne video har nemlig fået 52.915 visninger, 8.058 likes og 153 kommentarer. En udvikling, der er sket på cirka en måneds tid mellem de to opslag.

Derudover er det muligt at anskue, at Instagram er en væsentlig del af Kjølsens praksis om at debattere relevante problemstillinger. Hertil er det interessant at diskutere, hvorvidt Instagram er et gunstigt medie for protest og debatter eller om det blot er blevet en selvfølge for mennesket i det 21. århundrede at være en del af kommunikative platforme som Instagram, da det er en så inkorporeret del af den daglige praksis at begå sig på et sådant medie. Protest og demonstration foregår stadig traditionel vis på gaden, men ligeså meget foregår det på sociale medier og som Haraway (2020) argumenter for, er mennesket smeltet sammen med maskinen i en 'cyborg' konstellation: *"…cyborgen er en fiktion, der kortlægger vores sociale og kropslige virkelighed…"* (Haraway, 2020, s. 11).
Det sætter spørgsmålstegn ved, hvorvidt mennesket faktisk er smeltet sammen med teknologien, ikke som fysiske dele inkorporeret i kroppen, men som en fælles forståelse for, at menneskelige

praksisser bevæger sig væk fra det fysiske liv og skabes på ny via sociale medier, som f.eks. aktivisme. 'Cyborgen' ændrer på, hvordan vi fortæller historier og hvad som gentages. Det er det samme instagrammers som Kjølsen gør på sin profil, hvor hun sætter fokus på nye fortællinger, som skal være med til at nedgrave traditionelle fortællinger om, hvordan virkeligheden skal se ud, hvilket er det samme Haraway (2020) forsøger at gøre med 'cyborgen'.

Som nævnt før hævder Haraway (2018), at sand viden udspringer fra de undertryktes perspektiv, hvorved problematiske dominanser og uhensigtsmæssige strukturer kan udledes. Det er altså muligt at antage, at Kjølsen, skoleeleverne og Skovlyst taler fra dette perspektiv og dermed kan deres påstande erkendes som brugbar viden. Der kan argumenteres for, at Kjølsen og skoleeleverne kan anses som værende under direkte undertrykkelse, idet forbuddet påvirker dem og er en irettesættelse af, hvordan de bør klæde sig for at fremstå som dannede og anstændige mennesker. Skovlyst derimod er ikke direkte offer for forbuddet, men han taler ind i diskursen om 'frihed' og er med til at støtte de undertryktes perspektiv ved at fungere som talerør for sin datter. Dertil kan der argumenteres for, at det ikke er retmæssigt, at personer som skoleleder Kyneb, men også lytter Jørgen Funch og rådmand fra de Konservative Nikolaj Bøgh, som sammen med blandt andet Kjølsen deltog i den allerede nævnte DR P1 debat, dominerer debatten og forsøger at drage konklusioner ud fra den performance, som det er at have en mavebluse på. Det kommer i følgende citat til udtryk, at Bøgh har en anden position og forsøger at danne sandheder for de undertrykte uden at indtage deres position eller have forståelse derfor: *"Jeg synes, at det sådan set er sundt at lægge begrænsning på sig selv, så man passer bedre ind i de sammenhænge, man indgår i, så vi kan have et nogenlunde civiliseret samfund og en nogenlunde civiliseret omgang med hinanden"* (Hansen et al., 19:58, 2021). Tilsvarende gør Funch: *"Jo mere udfordrende du klæder dig, så tror jeg bare, at jo større er risikoen for, at du kommer ud i noget trist, får en trist oplevelse…"* (Hansen et al., 12:37, 2021).

Ovenstående viser, at de undertryktes perspektiv ikke er blevet forstået og er dermed med til at gentage dét, som Kjølsen ønsker at bryde med, hvortil hun svarer følgende til Funchs udtalelse: *"For det første så giver du dem skylden. For det andet så er det ikke sandt. Tøj påvirker ikke, om du bliver udsat for overgreb. Det viser al vores videnskab, hvis man kigger på statistikkerne over, hvem der bliver voldtaget og hvad de har på"* (Hansen et al., 14:51, 2021).

Ud fra feministisk teori kan der argumenteres for, at hverken Bøgh eller Funchs påstande kan erkendes som værende sand viden, da de ikke har formået at indtage de undertryktes position, men derimod igen seksualiserer kroppen og tilsvarende irettesætter, hvornår hvilken påklædning er passende. De bidrager dermed til, at kropsudtryk forbindes med skam og skyld fremfor at

forsøge at ændre på den struktur, hvor nogle personer føler sig berettiget til at opføre sig upassende overfor andre på baggrund af performativ påklædning og udtryk.

Der kan altså pointeres og argumenteres for, at forbuddet er et forsøg fra skoleledelsens side på at bibeholde en bestemt fortælling i samfundet og at den, som magtposition, indtager en rolle 'standardmanden', hvor der videreføres og reproduceres viden og regler, som underminerer individets egen udfoldelse. Dette sker blandt andet på baggrund af en ide om, at bestemte performative handlinger er lig med seksuelle intentioner, hvilket Kjølsen argumenterer for ikke er tilfældet - hverken for eleverne eller for andre mennesker. Hun påtaler, at en performativ handling kun har den værdi, som mennesket selv tillægger den og at andre ikke kan eller skal pålægge ens performativitet værdier, som ikke er ønsket, hverken i et miljø for undervisning eller i andre kontekster. Hun peger derudover på, at det er grotesk, at sådanne seksuelle værdier pålægges elever, da de er børn og derfor får nogle værdier og anskuelser, som hører til 'den voksne verden'. Hun og Skovlyst mener ikke, at eleverne selv har en forståelse af denne seksualitet og derfor ikke har i sinde at udstråle den, hvorfor det ikke er retmæssigt, at de tildeles den.

9. Konklusion

Med udgangspunkt i ovenstående analyse og diskussion er det muligt at konkludere, at debattør og feminist Louise Kjølsen ikke kun tog del i debatten omkring Firehøjeskolens forbud mod mavebluser, men også gav et indspark til denne samt var en aktiv og stor del af det movement, som opstod på baggrund heraf.
Dette gjorde hun ved at være en aktiv aktør både i sin rolle som debattør og som feminist, men også som en, der viste solidaritet med eleverne og 'de bare maver'.
Dette gjorde hun blandt andet ved at anvende det sociale medie Instagram, hvor hun postede to billeder og to videoklip omhandlende situationen. Projektet har især forholdt sig til det første opslag, hvor det tydeliggøres, at Kjølsen er mod forbuddet, hvilket kommer til udtryk via et visuelt udtryk, hvor der kraftigt tages afstand til denne handling samt laves et opråb om, at sådan et forbud ikke hører til i et samfund, som det vi lever i.

For at fremme disse modsætningsfyldte diskurser, som hersker i debatten, har projektet kredset om to opstillede aktører 'feministen' og 'standardmanden'. Kjølsen tager afstand til den herskende magtstruktur i samfundet, idet den taler for et androcentrisk samfundssyn, hvilket hun gør ved at proklamere en feministisk diskurs i stedet. Hun bruger sproget som værktøj ved blandt andet at anvende analogier til at belyse, hvor stort et problem og hvor grotesk en handling det er at opstille forbud og regler for kvindekroppen. Dette gør hun, når hun sammenligner tilstanden for forbuddet og kontrollen med Taliban-lignende tilstande. Dertil fortæller hun nye historier om, hvordan vi bør agere overfor hinanden og dermed medvirker hun til rekonstruering af det sprog, som vedligeholder strukturer i samfundet, hvor magt tildeles positioner, der ikke vægter forskellighed, inklusion og forandring, men tværtimod er med til at gentage eksklusion og favorisering.

Det kan derudover konkluderes, at der ikke er fundet nogen reel grund til forbuddet, hvorfor det må antages, ud fra ovenstående analyse og diskussion, at forbuddet var et forsøg på kontrol og reproduktion af samfundsstrukturer, hvor det maskuline bliver tilgodeset og alt andet anses som afvigende.
Det har ikke været muligt at finde materiale, hvorfra det kan udledes, om skoleledelsen ændrede holdning til forbuddet eller om, hvorvidt dette stred imod samfundets værdier, men det er muligt at konkludere, jf. brevet om forbuddets omstødelse, at skolen og ledelsen var underlagt et pres fra den mediestorm, som den blev centrum for, hvilket kan have haft en effekt på, at forbuddet

blev omstødt så hurtigt. Dog er det klart og endegyldigt for forbuddets tilbagetrækning, at skoleledelsen ikke havde inkluderet skolebestyrelsen i beslutningen derom.

Litteraturliste

Bech-Jessen et al., 2021 (2021, August 18). *Onsdag 18. aug. 2021*. episode. Retrieved December 19, 2021, from https://www.dr.dk/lyd/p1/p1-morgen/p1-morgen-2021-08-18

Butler, J. (1990). *Gender trouble* (2nd ed.). New York: Routledge. eBog.

Ciszek, E. L. (2016). Digital Activism: How Social Media and dissensus inform theory and practice. *Public Relations Review*, *42*(2), 314–321. https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2016.02.002

Instagram. (n.d.). *About Instagram's official site*. Instagram. Retrieved December 17, 2021, from https://about.instagram.com/

Frølich, S. (2021, August 17). Martins datter må ikke vise maveskind i skoletiden: 'Jeg er paf'. *B.T.* Retrieved December 18, 2021, from https://www.bt.dk/samfund/martins-datter-maa-ikke-vise-maveskind-i-skoletiden-jeg-er-paf

Hansen, R. D. (2021, August 20). Firehøjeskolen dropper forbud mod crop tops efter skolebestyrelsesmøde. *DR*. Retrieved October 25, 2021, from https://www.dr.dk/nyheder/regionale/trekanten/firehoejeskolen-dropper-forbud-mod-crop-tops-efter-skolebestyrelsesmoede

Hansen et al., 2021 (2021, September 16). *Sports-bh og mavebluser?* episode. Retrieved December 18, 2021, from https://www.dr.dk/lyd/p1/p1-debat/p1-debat-2021-09-16

Haraway, D. (2020). Et cyborgmanifest: Naturvidenskab, teknologi og socialistisk feminisme i det sene tyvende århundrede. Kbh.: Mindspace.

Haraway, D. (2018). Situeret viden: Videnskabsspørgsmålet i feminismen og det partielle perspektivs forrang. Forlaget Mindspace.

Harding, S (1991) *Whose Science? Whose Knowledge?* Thinking from Women´s Lives Buckingham: OUP (What is feminist epistemology?), kap. 5

Hilstrøm, C. (2021, August 18). Reaktionerne på skoles forbud mod »mavebluser« afslører en dyb splittelse i samfundets syn på dannelse. *Berlingske*. Retrieved December 18, 2021, from https://www.berlingske.dk/aok/reaktionerne-paa-skoles-forbud-mod-mavebluser-afsloerer-en-dyb-splittelse-i

Jensen, J. L., & Tække Jesper. (2018). *Sociale Medier*. Samfundslitteratur.

Johansen, J. R. (2021, August 20). Skolebestyrelse trækker upopulært forbud mod crop tops tilbage. *TV SYD*. Retrieved October 25, 2021, from https://www.tvsyd.dk/vejle/skolebestyrelse-traekker-upopulaert-forbud-mod-crop-tops-tilbage

Jørgensen, M. W., & Phillips, L. (1999). *Diskursanalyse: Som teori og metode*. Roskilde Universitetsforlag.

Lykkegaard, A. M. (2019, May 24). *Hvad er et #hashtag, og hvordan bruger man det rigtigt?* Nyheder om forskning og videnskab. Retrieved December 17, 2021, from https://videnskab.dk/sporg-videnskaben/hvad-er-et-hashtag-og-hvordan-bruger-man-det-rigtigt

Kjølsen, L. (n.d.). instagram profile. Retrieved November 8, 2021, from https://www.instagram.com/twerkqueenlouise/

Kjølsen, L. (2021). *#DetErBareMaver*. Instagram. photograph. Retrieved November 8, 2021, from https://www.instagram.com/p/CSuEiarMwfp/

Kjølsen, L. (2021, September 21). Reklame for P1 debatten [video blog]. Retrieved November 8, 2021, from https://www.instagram.com/p/CUE5rJnARmu/

Megarry, J. (2020). Female Performers on a Male Stage . In *Limitations of Social Media feminism: No space of our own* (pp. 281–313). 1st ed. 2020. Cham, Switzerland: Springer.

Nors, S. R. (n.d.). instagram profile. Retrieved November 8, 2021, from https://www.instagram.com/waginapineapple/

Olsen, L. H. (2020, June 13). 3.000 År gammelt protestsymbol holder stadig. *Politiken*. Retrieved December 19, 2021, from https://politiken.dk/kultur/design/art7814758/3.000-år-gammelt-protestsymbol-holder-stadig

Rose, G. (2016). Discourse Analysis I: Text, Intertextuality and Context. In *Visual methodologies: An introduction to researching with visual materials* (4th. ed., pp. 190–225). Sage publications.

Schuldt, L. K. (2020, March 8). Nutidens feministiske kampe bliver kæmpet på Instagram: »Har man lyst, så skal man have lov til det«. *Berlingske*. Retrieved October 22, 2021, from https://www.berlingske.dk/aok/nutidens-feministiske-kampe-bliver-kaempet-paa-instagram-har-man-lyst-saa-skal

Sommer, F. (n.d.). instagram profile. Retrieved November 8, 2021, from https://www.instagram.com/fie.sommer/

Søndergaard, D. M., & Butler , J. (2007). Subjekt, køn og begær. In *Feministiske Tænkere: En tekstsamling* (pp. 27–74). essay, Hans Reitzel.